

Költő, író, zeneművész?

Mintegy 16 ezres lélekszámú kisvárosunk sűrűn megrakott tálcán hozza egy újságíró számára a jobbnál jobb témákat. Talán nem túlzás azt állítani, hogy akár egy ötfős szerkesztőség is kicsi lenne ahhoz, hogy valaha is megbirkózzon ezzel a nem mindennapi adottsággal.

Mechler Anna is azon Budakeszin élő személyiségek egyike, akikre büszke lehet városunk. Most ismerkedjünk meg az ő történetével, melynek az ad különös aktualitást, hogy ez év szeptemberében a XXIV. Aquincumi Költőverseny háromszoros díjazottja lett. Persze az ő története ennél sokkal többről szól.

dolgoztam az EMMI-ben a kulturális főosztályon, vezetek egy nőikart a Pitypang Sport Óvodában, és zenei munkám mellett egyre többet foglalkozom az irodalommal is.

■ Irodalmi érdeklődése mikor kezdődött el?

M. A.: 14 éves korom óta folyamatosan írok. Akkoriban inkább novellákat és kevesebb verset, aztán volt egy időszakom, amikor szinte kizárólag verseket írtam. Az igazi áttörés 2006-ban volt számomra egy korábbi Aquincumi Költőversenyen, ahol többszörös díjazott lettem. Itt szembesültem vele először, hogy másoknak is tetszik, amit írok. Ez egy fontos visszaigazolás volt számomra, hiszen a verseny jelíges, így nem az számít, hogy ki adja be a művet és eddig hány kötete jelent már meg. Aztán más versenyeken is sikerrel szerepeltem, mint például 2009-ben a Magyar Nyelv Éve kapcsán kiírt országos pályázat, vagy a Somogy folyóirat novellapályázata. Ezek a díjak, elismerések adták meg azt a bizonyosságot, hogy érdemes irodalommal foglalkoznom, és nem értékelem túl a saját írásaimat.

Tulajdonképpen a mesekönyv írás is egy pályázati sikernek – a Pont Kiadó mesepályázatán kapott díjnak – volt a következménye 2006 tájékán. A *Bartoló, a markoló*, az első mesekönyvem 2013-ban jelent meg a Manó Könyvkiadónál. Azóta minden évben legalább egy könyvem megjelenik náluk.

■ Ezek elsősorban ún. fiús könyvek, mely talán nem véletlen, hisz négy fiúgyermeket nevelnek férjével.

M. A.: Ez így van, az első történetek az ő kérésükre születtek! Akkoriban körülnézve a gyerekkönyvpiacra, nem sok értékes, kicsi fiúknak szóló könyvet találtam, mely őket is érdekelte volna. Így jött létre aztán a *Kerék mesék* sorozat, amely összesen hat kötetből áll: *Bartoló, a markoló, Pedró, a tűzoltóautó, Tóbiás, a kukásautó, Ze-*

■ A nevével először 2004-ben találkoztam Budakeszin a helyi polgári körök bálján, mikor lelkes amatőrök, néhány városunkban élő zeneművész, a főszerepben Varga Miklóssal, eljátszotta az *István a király* rockopera rövid keresztmetszetét. Önt akkor ott Réka szerepében ismertük meg. Honnan indult zenei pályája?

Mechler Anna: Az első komoly impulzusokat a Pécsi Művészeti Szakközépiskolából hoztam magammal. 1997-ben szereztem karvezetői diplomát a Zeneakadémián, majd az Operaházban voltam 2 évig balettkorrepetitor, aki improvizál a bemelegítő gyakorlatokhoz, valamint a próbák során a zenekart helyettesítő zongorakivonatot játssza egészen a zenekari próbák megkezdéséig. Közben pedig 1998-ban megalakítottam a hattagú *Hylarion* énekegyüttest, mely a mai napig is működik. Ezzel a fél-professionális csapattal a saját örömeinkre énekelünk elsősorban, mert ahhoz, hogy továbblépjünk, egy külön menedzsment kellene, amely intézi a fellépéseinket és minden egyebet, ami a „színpad mögött” zajlik. Több alkalommal énekelünk Budakeszin is, legutóbb a közel-múltban az evangélikus templom felszentelésekor.

Mindezek mellett doktori tanulmányokat folytattam egyházzenei szakon. 2004-ben védtem meg a disszertációt, aminek témája az *Énekek éneke a liturgiában és a zenében* volt. Az azóta eltelt időszakban különböző iskolákban tanítottam zenét az alapfoktól az egyetemig,

bulon, az autódaru, Jonatán, a kamion, Bernát, a mentőautó. Van továbbá egy hetedik, a *Kerékmesék* nagykönyve, ahol az önálló kötetekből kimaradt, de szintén izgalmas járművek: például a fagyiskocsi, a rendőrautó, az aratógép, a traktor, kábelszállító vagy a konténerszállító teherautó egy-egy történet főhőse. Összesen 21 újabb mese olvasható ebben a könyvben. De közben más köteteim is megjelentek, elindult egy lányoknak szóló, gyógynövényes vonal is. Ezek közül az *Olina és a varázsszirmokat* beválasztották az évtized legjobb gyermekkönyvei közé. A gyógynövényekről szóló ismeretterjesztő mesék azért is fontosak számomra, mert nem szerettem volna, hogy beskatulyázzanak, hogy csak fiúknak írok.

Gyerekkönyveim megírásának egyik kedves hozadéka, hogy most már nem csak énekelek, hanem előadok-meselek is az óvodákban, iskolákban, könyvtárakban.

■ **Sőt, a többségében Budakeszin élő neves színművészek és lelkes helyi amatőrök által előadott *Földi hatalom, égi kegyelem* színházi bemutatóján is szerepet kapott a makkosmáriai kegytemplom kertjében.**

M. A.: Én játszottam Ágnest, az egyik asszonyt, aki a férjét várja haza a Don-kanyarból. Ezt az előadást nagyon szerettem; rengeteget tanultam a próbafolyamat során az benne résztvevő színművészeketől, Détár Enikőtől, Timkó Esztertől, Balázs Pétertől, Crespo Rodrigótól, Széles Tamástól, Szakács Tibortól, Betz Istvántól és Szabó Sipos Barnabástól. Zenés irodalmi esteket tervezgetek a most megismert emberekkel és alig várom, hogy újra találkozhatssam velük!

■ **Mindeközben az irodalom más területein is megjelennek alkotásai.**

M. A.: Zenei hátteremnek köszönhetően egy egészen speciális területtel is foglalkozom: kórusmű-, opera-, oratórium-, és dalszövegeket írok. Saját tapasztalataim alapján komponista alkotótársaim zenei szándékait is szem előtt tudom tartani a szavak szintjén. 2018-ban kiemelkedő színvonalú szövegek írásáért a Patronus Arts Alapítvány díjában részesültem.

■ **Legújabb költői sikerének díját szeptemberben vehette át a XXIV. Aquincumi Költőversenyen.**

M. A.: Ezt a költőversenyt huszonöt évvel ezelőtt Papp János színművész álmodta meg. Azt a célt tűzte ki maga elé, hogy a saját eszközeivel támogassa és inspirálja, hogy a XX–XXI. században is születessenek klasszikus, antik strófákban versek. Évente egyszer várnak a pályázóktól maximum 32 soros pályaműveket – pályázonként legfeljebb kettőt – egy bizonyos, előre megadott témában. A mű lehet párbeszéd, monológ, vagy bármi, csak feleljen meg a verseny előírásainak. Idén a *Morbus Epidemicus*, a járványos betegség volt a hívó szó. A téma nekem kétféle megközelítést juttatott eszembe. Az egyikből lett az *Audiencia*, egy napjainkra aktualizált, humoros környezet-klímavédő párbeszéd. A másik vers komor hangú, a veszteséget állítja a középpontba, a címe *Gyermekhalál*, ez sapho-i strófában íródott. A két vers összesen három díjat nyert el a versenyen.

■ **Honnan volt, van, lesz energiája mindezekhez egy négygyermekes, kamasz fiús nagycsaládban?**

M. A.: Amikor velük foglalkozom – amit nagyon szívesen teszek –, vagy a háztartást vezetem, az többnyire viszi az energiát. Nem sajnálom „szabad óráimat” a zené-

re, írásra, mert ezek töltenek vissza. Család és alkotás, így teljes az életem.

■ **Emlékezetes számomra egy csaknem két évtizede írott versének egy sora: „Budakeszi, te álmainknak őre, csókolhatatlan Csipkerózsika!” Egy erőteljes, de jobbító szándékú, tehetetlen dühöt éreztem abban a mondatában.**

M. A.: Ez a vers arról szólt, hogy annyi minden jó történhetne ezen a csodálatos adottságú településen, de valójában nem történik semmi. Azóta sokkal jobb lett a helyzet Budakeszin. Egyebek mellett a *Földi hatalom, égi kegyelem* makkosi előadásai is megmutatták, hogy mekkora igénye van az itt élőknek a minőségi, magas szintű kultúrára. Szerencsére sokan élnek közöttünk olyanok, akik ezt képesek megadni, ráadásul még szeretnék is, és egyre több fórum nyílik arra, hogy megadhassák.

Persze mindehhez a legfontosabb egy jó akusztikájú színház-koncertterem megépítése lenne. A járási köz-

Ágnesként a „Földi hatalom, égi kegyelem” előadásban

pont Budakeszi lakóinak csakúgy, mint a szomszédos településen élőknek nagy igénye lenne a minőségi kultúrát adó, minden tekintetben méltó helyre. Sőt, a Budakeszivel határos fővárosi kerületek kultúrafogyasztói, a rohamosan fejlődő turizmus is vevő lenne jó programokra.

■ **További tervek?**

M. A.: Most nagyon jó helyzetben vagyok, mert tavaly elnyertem a Magyar Művészeti Akadémia hároméves ösztöndíját. Ez egy óriási dolog, hiszen megadja azt a háttér – és anyagi biztonságot –, ami kell az alkotói munkához. Az ösztöndíj egy fix havi összeget jelent, amiért cserébe egy előre vállalt projektet kell megvalósítanom. Két mű létrehozását tűztem ki célul: a szavak és dallamok összekapcsolását egy opera librettójának elkészítésével szeretném folytatni, ami a *Cyrano*-történet alapján készül, valamint egy Budakeszihez, a lakóhelyemhez kapcsolódó helytörténeti vonatkozású ifjúsági regény megírását tervezem.

A könyv fókuszában a honfoglalás kori emlékek lesznek. Az ösztöndíj első éve alatt a nevezetes helyeket már végigjártam, lefényképeztem. A helytörténeti kiadványokat átolvastam, a település múltjával többé-kevésbé tisztában vagyok. Azóta el is kezdtem írni ezt a könyvet, mely felső tagozatos kiskamaszoknak fog szólni és Budakeszi nevezetességeit fogja bemutatni ország- és világnak.

Horváth Jenő